

Benjamin Britten

Vojni rekviem *War requiem*

SMS4

Same mogočne skladbe

20. in 21. februar 2025 ob 18.00

Gallusova dvorana / Gallus Hall

Cankarjev dom

Mestna občina
Ljubljana

Ustanoviteljica Festivala Ljubljana je Mestna občina Ljubljana.
The Ljubljana Festival was founded by the City of Ljubljana.

Častni pokrovitelj Zimskega festivala 2025 je župan Mestne občine Ljubljana Zoran Jankovič.
The Honorary Patron of the Winter Festival 2025 is the Mayor of the City of Ljubljana Zoran Jankovič.

SMS 4 Sezona 2024/25

20. in 21. februar 2025 ob 18.00
Gallusova dvorana, Cankarjev dom

Presunljivo

Orkester Slovenske filharmonije

Zbor Slovenske filharmonije

Državni zbor iz Kaunasa

Zbor dunajskih dečkov

Charles Dutoit dirigent

Irina Lungu sopran

Ian Bostridge tenor

Matthias Goerne bariton

Spoštovani,
obveščamo vas, da je zaradi bolezni
prišlo do spremembe solistke.
Namesto napovedane Nadežde Pavlove
bo nastopila sopranistka Irina Lungu.
Hvala za razumevanje.

Sreten Krstić koncertni mojster

Klemen Karlin orgle

Sebastjan Vrhovnik

Alenka Podpečan

priprava Zbora Slovenske filharmonije

Robertas Šervenikas

priprava Državnega zbora iz Kaunasa

Niccolo Morello

priprava Zbora dunajskih dečkov

Same
mogočne
skladbe

Benjamin Britten (1913–1976)

Vojni rekviem, op. 66

Requiem aeternam | *Gospod, daj jim večni pokoj*

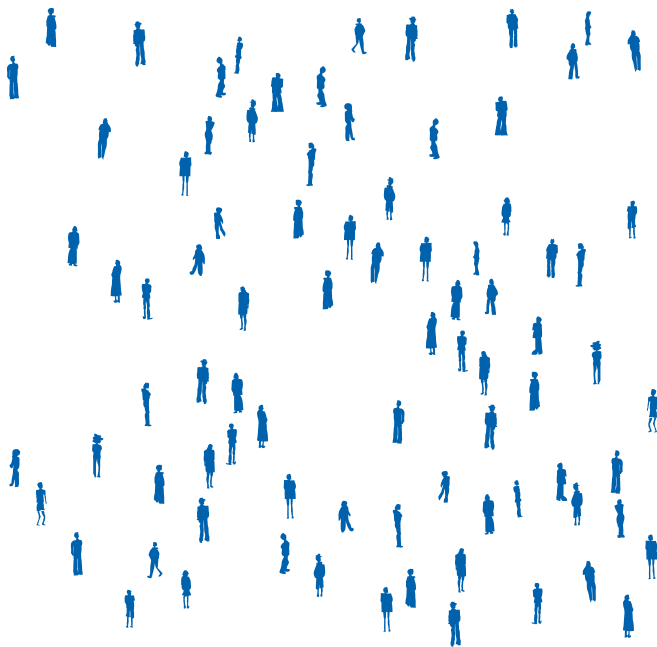
Dies irae | *Strašen dan*

Offertorium | *Ofertorij*

Sanctus | *Svet*

Agnus Dei | *Jagnje Božje*

Libera me | *Reši me*

Koncert snema in neposredno prenaša
program Ars – 3. program Radia Slovenija.

Druge svetovne vojne se je bolj kot katerikoli spopad poprej bila tudi v zraku. Še posebej pomembno je bilo letalsko bojevanje nad Britanskim otočjem, ki ga nacisti zaradi morske pregrade niso mogli osvojiti s konvencionalnimi vojaškimi metodami. Nemška Luftwaffe je v zračnem napadu, ki si je prislužil ime »Coventry Blitz«, 14. novembra 1940 z zemljo izravnala mestece Coventry. To industrijsko mesto ob Birminghamu je namreč premoglo številne tovarne, ki so proizvajale letalske motorje, strelivo in drugo vojaško opremo, ključno za zavezniško vojsko. Z več kot petsto bombniki, ki so odvrgli ravno toliko ton visokoeksplozivnih bomb ter še več deset tisoč vžigalnih bomb, so nacisti pokončili več sto življenj, ranili na tisoče ljudi, uničili velik del starega mestnega jedra in zadali hud udarec britanski vojni industriji.

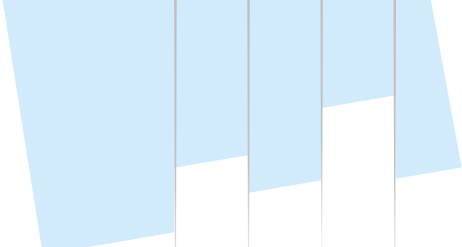
Med vsesplošno škodo je bila za arhitekturno dediščino najbolj boleča izguba delno porušena cerkev sv. Mihaela, ki je Coventry s svojo gotsko podobo krasila vse od konca 14. stoletja. Po koncu vojne je Združeno kraljestvo pozvalo arhitekta k izdelavi načrtov za obnovo tega zgodovinskega bisera; na natečaj je prispelo kar dvesto vlog, zmagala pa je zamisel danes slavnega sira Basila Spencea. Za razliko od ostalih idejnih zasnov prenovljene katedrale Spenceova ni temeljila na preprosti obnovi starega cerkvenega okostja, temveč je ruševine umestila v spominski vrt, ki deluje kot nekakšno preddverje monumentalnega modernističnega cerkvenega poslopja. Zlitje preteklosti s sedanostjo naj ne bi zgolj opozarjalo na povojno geslo »nikoli več«, temveč tudi aktivno opominjalo na pomembnost ohranjanja miru in prijateljstva med državami.

Benjamin Britten

Šest let po objavljenem razpisu za prenovo svetišča, leta 1950, so se začela prva gradbena dela, še enkrat toliko pa je trajalo, da je cerkev sv. Mihaela aprila 1962 odprla svoja nova vrata. Ravno za otvoritveno svečanost je odbor festivala coventryjske katedrale pri britanskem skladatelju **Benjaminu Brittnu** naročil monumentalno glasbeno delo, ki je postalo skladateljeva morda najbolj prepoznavna stvaritev za simfonični orkester, *Vojni rekviem, op. 66*.

Izbiro skladatelja so sicer spremljali številni pomisleki. Čeprav je v šestdesetih letih Britten že veljal za najboljšega skladatelja, ki ga je Anglija imela od Purcella naprej, je marsikdo gojil dokaj ambivalentne občutke do njegove osebne zgodovine. Britten se je namreč zgolj nekaj mesecev pred začetkom druge svetovne vojne aprila 1939 odpravil sprva v Kanado, nato pa še v ZDA, kamor se je začasno preselil za nekaj let. Odločitvi naj ne bi botrovala slutnja vseobsegajočega uničenja na evropskih tleh, temveč osebni, celo umetniški razlogi. (V precejšnji nejevolji so ga po eni strani spravljali izvajalci njegove glasbe, ki umetnikovih stvaritev bojda niso predstavljali na dovolj visoki ravni, po drugi strani pa mu niso bili naklonjeni niti angleški mediji.) Združene države so bile še toliko bolj mikavne, ker je tam že užival določen ugled, medtem ko ga domača glasbena srenja ni vedno sprejemala odprtih rok. A ne samo da Britten ni doživel prve polovice vojne v Evropi, po vrnitvi v domovino se je ob vpoklicu k vojakom leta 1942 skliceval na ugovor vesti, ko pa se je končno odločil za pridružitev

vojski, je bil oproščen službovanja. Duhove sta še dodatno burila naročilo fašistične Japonske leta 1940, ko ta sicer še ni vstopila v svetovno vojno (je pa že tri leta vodila krvavi imperialni spopad na kitajskem ozemlju), in predvsem to, da Britten ni jasno zavzel strani v globalnem spopadu. Danes vemo, da je skladatelj skupaj z violinistom Yehudijem Menuhinom takoj po koncu vojne odpotoval k preživelim taboriščnikom v Nemčijo. Četudi o srečanju z žrtvami ni nikoli javno spregovoril, je proti koncu svojih dni priznal, da je bilo po tej izkušnji vse njegovo ustvarjanje zaznamovano ravno s srhljivimi prizori, ki jim je bil priča ob tem obisku.

Nekaj nezadovoljstva je sprožila tudi skladateljeva pripomba, češ da **Vojni rekviem** ni poklon samo žrtvam na zavezniški strani ali le žrtvam druge svetovne vojne, temveč »spomenik žrtvam vseh vojn«. V delu je namreč v prvi vrsti želel izpovedati pacifistično držo, ki jo je izpričano gojil vse od srednješolskih dni. Ravno zavzemanje za mir ga je pripeljalo do mladostnega pisanja mirovniških, »agitpropovskih« napevov, ta izkušnja pa je prežela tudi njegovo zrelo poetiko, saj je še tako zapletene strukture znal ohraniti v široko dostopnem glasbenem jeziku. Tega *creda* ni prelival le v pisanje filmske glasbe ali operet, temveč je ta ključno zaznamoval tudi *Vojni rekviem*, ki se kljub večplastnosti in gosti glasbeni govorici ne zapira v larpurlartistični akademizem, ampak namerno vzdržuje aktiven stik s poslušalstvom.

Britten namreč tako na literarni kot tudi glasbeni ravni združuje več različnih, celo nasprotujočih si plasti. V standardno besedilo stavkov latinske maše za umrle, torej v rekviem, je organsko vpletel točke z izseki iz poezije Wilfreda Owna, čigar verzi veljajo za enega izmed vrhuncev protivojne lirike

nasploh. Owen je v primežu prve svetovne vojne posegel po moči pesništva, ki mu je pomagalo soočati se z doživljenimi grozotami, strelom pa je podlegel točno en teden pred koncem prve svetovne vojne. Kot namigujejo tudi naslovi posameznih točk *Vojnega rekviema* – denimo *Kakšen mrtvaški zvon za te, ki umrejo kot živina?* ali *Še kar visi ob razpotju obstreljevanem* –, Owen ni pisal zgolj o osebnem soočanju z vojnim razčlovečenjem, pač pa je s stihii izzival predvsem tiste, ki morije zagovarjajo. Številne brezsmiselnosti smrti revežev nižjih slojev je razumel kot igračkanje z »nepomembnimi« življenji, nekritično zvestobo domovini pa kot priročno ideologijo oblasti. Sopostavitve profanega in posvetnega, enega stalnih motivov Owenove poetike, Britten v *Vojnem rekviemu* izrabi tudi v sami zasnovi dela. Owenove verze prinašata dva soldata, tenor in bariton, ob spremljavi komornega orkestra dvanajstih glasbenikov, Britten pa jim nasproti postavi veliki zborovski in orkestrski aparat, ki skupaj s sopranistko predstavlja institucionalizirano in ritualizirano, torej »uradno« obliko žalovanja. V usta zbora in solistke položi dele standardne latinske maše za umrle, Brittnova glasbena govorica pa naj bi se glede na muzikološke analize v teh odsekih sklicevala na dediščino monumentalnih glasbenih rekviemov preteklih stoletij, predvsem na Verdijevega, Mozartovega, pa tudi Berliozovega. Ti dve izvedbeni ravni dopolnjuje še tretja, recimo ji naivna, eterična ali celo onstranska plast; skladatelj jo je pripisal orglam in otroškemu zboru, ki je na odru običajno zakrit ali vsaj oddaljen od vseh ostalih glasbenikov.

Vojni rekviem lahko upravičeno označimo za višek ustvarjalnosti Benjamina Brittna, nedvomnega mojstra vokalne glasbe, ki je spretno prehajal med

najrazličnejšimi zasedbami: otroškim zborom se je posvečal skorajda celo življenje, čeprav se nikoli ni sistematično lotil pedagoške dejavnosti; orgle so predstavljale njegov prvi stik z glasbo sploh; velja za enega najboljših zborovskih skladateljev 20. stoletja; sopranistkin part, soočen z velikim orkestrom, ali intimnost odsekov, v katerih nastopata dva soldata, pa lahko razumemo kot sežetek in s tem tudi višek skladateljevega dolgoletnega posvečanja operi ter ciklom pesmi za glas in orkester, ki ga je izstrelil med prva skladateljska imena 20. stoletja. Nenazadnje pa je vokalna glasba za skladatelja nosila tudi globoko osebni značaj, saj je večino ciklov za glas in spremljavo posvetil dolgoletnemu partnerju, tenoristu Petru Pearsu, ki je nemalokrat zapel tudi v postavitvah Brittnovih opernih del.

Da Brittnova glasba lahko spregovori vsakomur in se ne predaja samonanašalnosti velike večine evropskega povojnega modernističnega kanona, pa nikakor ne pomeni, da se je Britten odpovedal glasbeno-tehničnim novostim. *Vojni rekviem* zaznamuje, kot eden izmed osrednjih motivov, interval tritonusa, ki v zahodnem glasbenem sistemu velja za najbolj disonantno sozvočje. Sosledje tritonusa prežema celoten glasbeni tok *Rekviema*, Britten pa razrešitev te zvočne napetosti ponudi zgolj za kratek trenutek v stavku *Agnus Dei* (*Jagnje Božje*), ne pa tudi ob koncu, kjer bi tovrstno razrešitev in »spravo« pričakovali sicer. Zaključek, ki sicer edini združi celoten izvajalski korpus, je tako povsem odprt, kar glede na Brittnov svetovni nazor in takratne zgodovinske okoliščine – denimo začetek vojne v Vietnamu ter postavljanje Berlinskega zidu – ne preseneča. Dvoumnost zaključka *Vojnega rekviema* zato poziva ne samo, da se ves čas spominjamo preteklosti in vedno

znova ponavljamo geslo »nikoli več«, pač pa usmerja pogled v prihodnost. Kot je ugotovil že omenjeni arhitekt cerkve sv. Mihaela sir Basil Spence, se preteklosti ne da dobesedno ponoviti, možno je iskati samo nove rešitve. Pri *Vojnem rekviemu* je morda ravno zato najbolj zgovorna Brittnova povsem politična poteza pri izbiri izvajalcev tega dela ob njegovi premieri. Na odru je združil sovjetsko sopranistko, angleškega tenorja in nemškega baritonista, torej zastopnike nekdanjih sovražnih držav, ki so utelešali tudi tedanje hladnovojne napetosti.

Ivana Maričić

Charles Dutoit

dirigent

Foto: Chris Lee

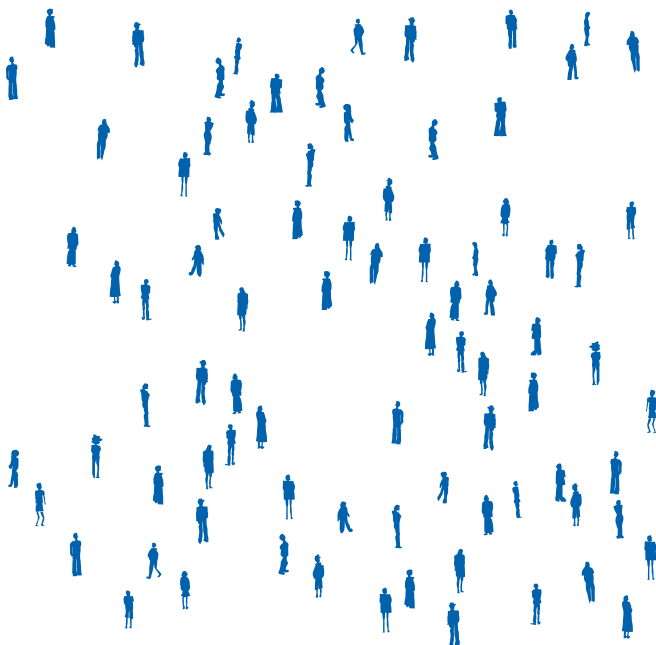
Charles Dutoit že več kot šest desetletij navdušuje občinstvo po vsem svetu.

Bil je glasbeni direktor Simfoničnega orkestra iz Montreala, Francoskega nacionalnega orkestra in Simfoničnega orkestra NHK Tokio ter umetniški direktor in glavni dirigent londonskega Kraljevega filharmoničnega orkestra, več kot tri desetletja je sodeloval tudi s Filadelfijskim orkestrom. Trenutno zaseda funkcijo glavnega gostujočega dirigenta Orkestra Sanktpeterburške filharmonije.

V dolgoletni karieri je nastopil še z orkestri iz Chicaga, Bostona, San Francisca, New Yorka, Los Angelesa, Londona, Berlina, Pariza, Münchna, Hamburga, Moskve, Sydneyja, Tokia in Šanghaja.

Bil je glasbeni vodja nekaterih najpomembnejših glasbenih festivalov, med njimi tako glasbenega festivala Pacific v Sapporu in mednarodnega glasbenega festivala Miyazaki na Japonskem kot tudi mednarodne poletne glasbene akademije Canton v Guangdžovu na Kitajskem in festivala Lindenbaum v Seulu v Južni Koreji. Je tudi častni dirigent Orkestra Festivala Verbier.

Maestro je prejemnik nagrade ICMA (International Classical Music Awards) za življenjsko delo, nagrade za življenjsko delo Gledališča La Fenice in zlate medalje Kraljeve filharmonične družbe.

Irina Lungu

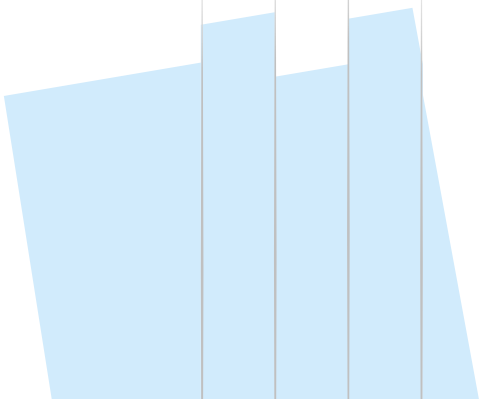
sopranistka

Irina Lungu se uvršča med vodilne operne pevke današnjega časa.

Po študiju v Voronežu je zmagala na več mednarodnih tekmovanjih, nakar jo je še kot študentko Akademije gledališča La Scala Riccardo Muti izbral za tamkajšnjo predstavo ob odprtju sezone 2003/04. Kasneje je še večkrat nastopila v milanski Scali, solistična pot pa jo je vodila tudi v druga italijanska operna gledališča, med njimi v Kraljevo gledališče v Torino in Gledališče San Carlo v Neaplju.

Poleg tega je osvojila odre mnogih drugih prestižnih opernih hiš, kot so Metropolitanska opera, Dunajska, Hamburška, Bavarska in Berlinska državna opera, Nemška opera, Kraljeva operna hiša Covent Garden, Kraljevo gledališče v Madridu, Novo državno gledališče v Tokiu, Züriška opera, Sydneyjska operna hiša ter gledališči Teatro Colón in Maggio Musicale Fiorentino.

Pela je pod taktirko svetovno znanih dirigentov, kot so Teodor Currentzis, Stéphane Denève, Gustavo Dudamel, Daniele Gatti, Daniel Harding, Nicola Luisotti in Lorin Maazel, ter večkrat nastopila tudi kot solistka v Brittnovem *Vojnem rekviemu*, ki ga je izvajala v Stuttgartu, Freiburgu, Dortmundu, Berlinski filharmoniji in Filharmoniji na Labi.

Ian Bostridge

tenorist

Izjemna mednarodna kariera je **Iana Bostridgea** popeljala v najpomembnejše koncertne dvorane in operne hiše.

Nastopil je na festivalih v Salzburgu, Edinburgu, Münchnu, Aldeburghu, Schwarzenbergu in na Dunaju ter v Carnegiejevi dvorani, Bavarski državni operi, Kraljevem gledališču La Monnaie in milanski Scali.

Poleg tega je sodeloval z Berlinskimi in Dunajskimi filharmoniki, Čikaškim, Bostonskim in Londonskim simfoničnim orkestrom, Simfoničnim orkestrom BBC, Londonskim in Rotterdamskim filharmoničnim orkestrom ter Newyorško in Losangeleško filharmonijo pod taktirkami dirigentov, kot so Simon Rattle, Colin Davis, Andrew Davis, Seidži Ozava, Antonio Pappano, Riccardo Muti, Mstislav Rostropovič, Daniel Barenboim, Daniel Harding in Donald Runnicles.

S svojo diskografijo je osvojil vse najpomembnejše mednarodne nagrade in bil nominiran za petnajst grammyjev.

V sezoni 2024/25 bo zopet nastopil v amsterdamskem Concertgebouwu, z dirigentom Danielom Hardingom gostoval na Kitajskem, izvedel več recitalov s Piotrom Anderszewskim in Juliusom Drakom ter nastopil v izvedbah Bachovega *Pasijona po Mateju* in Brittnovega *Vojnega rekviema*.

Matthias Goerne

baritonist

Matthias Goerne je reden gost vodilnih orkestrrov, priznanih koncertnih dvoran in najodmevnejših festivalov.

Sodeloval je že z dirigenti, kot so Claudio Abbado, Herbert Blomstedt, Riccardo Chailly, Gustavo Dudamel, Christoph Eschenbach, Bernard Haitink, Neeme Järvi, Paavo Järvi, Yannick Nézet-Séguin, Seidži Ozava, Antonio Pappano, Kirill Petrenko, Simon Rattle in Esa-Pekka Salonen.

Med drugim je nastopil v Metropolitanski operi v New Yorku, Kraljevi operni hiši Covent Garden, Kraljevem gledališču v Madridu, Pariški narodni operi ter Bavarski in Dunajski državni operi.

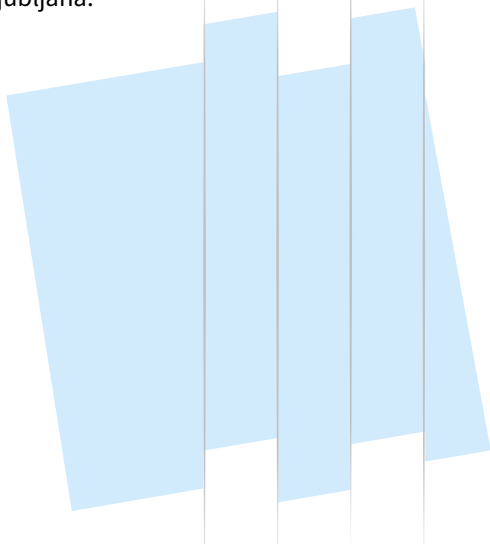
Njegovi številni posnetki so bili nagrajeni s prestižnimi nagradami, med katerimi velja izpostaviti nagrade ICMA (International Classical Music Awards), Gramophone, Diapason d'or in ECHO Klassik, petkrat je bil nominiran tudi za grammyja.

V letošnji sezoni bo z Mario João Pires gostoval v Aziji in z Daniilom Trifonovom v Avstraliji. Nastopil bo na Mahlerjevem festivalu in Mednarodnem glasbenem festivalu v Hamburgu ter sodeloval z orkestrom Bavarske državne opere, Izraelskim filharmoničnim orkestrom, Filharmoničnim orkestrom Francoskega radia in Simfoničnim orkestrom Severnonemškega radia.

Orkester Slovenske filharmonije

Orkester Slovenske filharmonije se lahko skupaj s svojimi predhodnicami pohvali z bogato tradicijo, kar ga uvršča med najstarejše podobne institucije v Evropi. Njegove korenine segajo v leto 1701, ko so domači plemiči ustanovili *Academio Philharmonicorum*. Njeno delo je nadaljevala Filharmonična družba (1794), ki si je kot glavni cilj zadala izvajanje instrumentalne glasbe, s čimer so bile začrtane smernice sodobnega simfoničnega orkestra. Ta je z vso polnostjo zaživel leta 1947, ko je bila ustanovljena Slovenska filharmonija.

Orkester je nato nenehno rasel, za kar so bili odločilnega pomena najprej domači stalni dirigenti, potem pa tudi številni slavni dirigentski gostje in solisti največjega mednarodnega slovesa. Poleg koncertov v matični dvorani Slovenske filharmonije od leta 1982 orkester pripravlja redne koncerte v Cankarjevem domu, v zadnjih desetletjih pa so ga turneje in gostovanja vodili tudi v najprestižnejše dvorane in na odmevne festivale po vsem svetu. Od leta 2019 je rezidenčni orkester Festivala Ljubljana.

Zbor Slovenske filharmonije

Zbor Slovenske filharmonije je edini poklicni koncertni vokalni sestav v Sloveniji. V sklopu svojih abonmajskih ciklov pripravlja koncerte, na katerih izvaja a cappella in vokalno-instrumentalno glasbo, ter redno sodeluje pri izvedbi vokalno-instrumentalnih del z Orkestrom Slovenske filharmonije.

Začetek organiziranega zborovskega udejstvovanja na Slovenskem je sicer mogoče poiskati v delovanju predhodnic Slovenske filharmonije. Tako vemo, da je lasten vokalni sestav imela že Filharmonična družba in z njim oblikovala koncerte od konca 18. stoletja naprej. V 19. stoletju je svoj zbor ustanovila tudi Glasbena matica. Po njeni razpustitvi je zbor ponovno zaživel kot del Slovenske filharmonije. Leta 1976 se je profesionalna zborovska tradicija za nekaj časa prekinila, in sicer vse do leta 1991, ko je bil kot društvo posebnega družbenega pomena na novo ustanovljen poklicni sestav Slovenski komorni zbor, danes Zbor Slovenske filharmonije, ki od leta 1998 deluje v okviru Slovenske filharmonije.

Od leta 2016 je zbor član Evropskega združenja profesionalnih pevskih zborov TENSO.

Državni zbor iz Kaunasa

Državni zbor iz Kaunasa, ki deluje že več kot pol stoletja, velja za enega najuglednejših litovskih vokalnih ansamblov. Od leta 2021 ga vodi Robertas Šervenikas.

V zadnjih letih se posveča predvsem izvajanju večjih vokalno-instrumentalnih del. V Belgiji in na Nizozemskem je nastopil z orkestrom Casco Phil, gostoval je v Sloveniji in na Poljskem ter na koncertu ob odprtju 39. Mednarodnega glasbenega festivala Kanarskih otokov izvedel Verdijev *Rekviem*.

Zbor je leta 1969 ustanovil Petras Bingelis in sestav je kmalu zaslovel tako v domači Litvi kot v tujini ter začel gostovati po Rusiji in na mednarodnih festivalih v Evropi. V devetdesetih letih prejšnjega stoletja je njegovo delovanje zaznamovalo tesno sodelovanje z Yehudijem Menuhinom, Mstislavom Rostropovičem in Krzysztofom Pendereckim.

Poleg tega je sodeloval že z več kot sedemdesetimi litovskimi in tujimi dirigenti ter nastopil z mnogimi svetovno znanimi orkestri, kot so Kraljevi filharmonični orkester iz Londona, Filharmonični orkester BBC, Orkester Gewandhausu iz Leipziga, Stuttgartski filharmoniki, Orkester državne akademije svete Cecilije, Sinfonia Varsovia, Moskovski filharmonični orkester, Sanktpeterburški simfonični orkester in Buenosaireški filharmonični orkester. Od leta 2004 pogosto sodeluje tudi v opernih produkcijah.

Zbor dunajskih dečkov

Zbor dunajskih dečkov je eden najslavnejših in najstarejših zborov na svetu. V njem so prepevali Joseph Haydn, Michael Haydn in Franz Schubert, Anton Bruckner pa je z njim sodeloval kot učitelj petja in klavirja.

Sčasoma je sestav prerastel v zasebno neprofitno dobrodelno organizacijo, znotraj katere delujeta tako osnovna kot srednja šola, ki ju obiskuje več kot tristo trideset dečkov in deklic, starih med šest in devetnajst let, pod nazivom Zbor dunajskih dečkov pa danes nastopajo štiri zbori, Brucknerjev, Haydnov, Mozartov in Schubertov (slednji sodeluje pri nocojšnji izvedbi *Vojnega rekviema* Benjamina Brittna), ki so od leta 1924 izvedli že več kot tisoč turnej v sto različnih državah.

Ob nedeljah vsi štiri zbori izmenično pojejo pri maši v dunajski dvorni kapeli. Pogosto sodelujejo tudi na velikopoteznih koncertih pod vodstvom dirigentov, kot so Joana Mallwitz, Zubin Mehta, Riccardo Muti, Christian Thielemann, Simone Young in Franz Welser-Möst ter nastopajo na Salzburškem festivalu in tradicionalnem novoletnem koncertu Dunajskih filharmonikov.

Leta 2023 je sestav praznoval 525-letnico delovanja. Ob tej priložnosti sta založbi Deutsche Grammophon in Decca Classics izdali več zgoščenk, pri založbi Böhlau pa je izšla tudi knjiga o bogati zgodovini zbora.

**Wiener
Sängerknaben**

Seit 1498

FKK 4

Filharmonični
klasični
koncerti

Uigrano

Wolfgang Amadeus

Mozart:

Uvertura k operi
Čarobna piščal,
KV 620

Koncert za klavir
in orkester
št. 17 v G-duru,
KV 453

Simfonija št. 36
v C-duru, KV 425,
»Linška«

**Orkester
Slovenske
filharmonije**

Gábor Takács-Nagy
dirigent

Jean-Efflam Bavouzet
klavir

6. in 7. marec 2025 ob 19.30
Gallusova dvorana, Cankarjev dom

**Slovenska
filharmonija**
Glasba, vedno nova

www.cd-cc.si
www.filharmonija.si

73.LF

LJUBLJANAFESTIVAL.SI

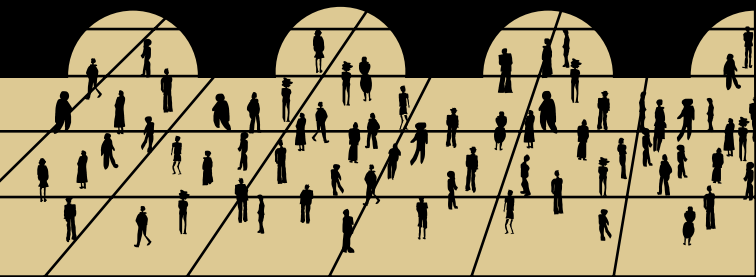
Mestna občina
Ljubljana

SAVA
ZAVAROVALNICA

73. LJUBLJANA FESTIVAL

SREDIŠČE VAŠIH DOŽIVETIJ

Ustanoviteljica Festivala Ljubljana je Mestna občina Ljubljana.
The founder of the Ljubljana Festival is the City of Ljubljana.

Mestna občina
Ljubljana

LJUBLJANA
Zmagoviteljica 2015

LJUBLJANA
HOST/CITY
OF ARTS &
TURISM

Glasna mreža
kreativnih mest

EUROPEAN
FESTIVALS
ASSOCIATION

EUROPE FOR FESTIVALS
EFFE LABEL 2024-2025

International
Society for the
Performing Arts
ISPA

www.visitljubljana.com

I FEEL
SLOVENIA

Častni pokrovitelj Ljubljana Festivala 2025 je župan Mestne občine Ljubljana Zoran Jankovič. / *The Honorary Patron of the Ljubljana Festival 2025 is the Mayor of the City of Ljubljana, Mr Zoran Jankovič.*

**20. 6. - 12. 9.
2025**

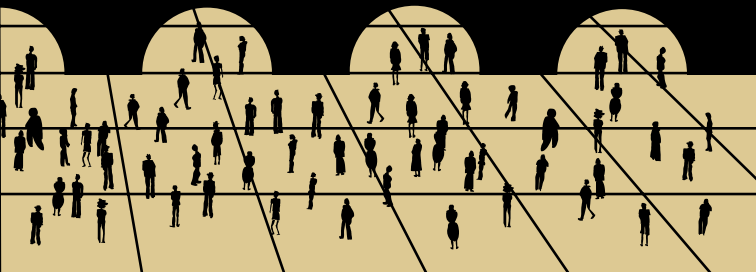
Vstopnice / Tickets: **ljubljanafestival.si**,
blagajna Križank / **Križanke Box Office**

Več informacij / More information:
ljubljanafestival.si

Doživite več -
**Naložite si aplikacijo
Festivala Ljubljana**

Experience more -
**Download the Ljubljana
Festival application**

Glavni sponzor
General sponsor:

Glavni medijski sponzor
General media sponsor:

DELO

Glavni sponzor zunanjega oglaševanja
General sponsor of outdoor advertising:

Festival Ljubljana si pridržuje pravico do sprememb v programu in prizoriščih.

Marec 2025

FKK 4

Uigrano

6. in 7. marec 2025 ob 19.30

Gallusova dvorana, Cankarjev dom

Orkester Slovenske filharmonije

Gábor Takács-Nagy *dirigent*

Jean-Efflam Bavouzet *klavir*

Spored:

Wolfgang Amadeus Mozart:

Uvertura k operi Čarobna piščal, KV 620

Koncert za klavir in orkester št. 17 v G-duru, KV 453

Simfonija št. 36 v C-duru, KV 425, »Linška«

PVC 4

Hrepeneče

16. marec 2025 ob 19.30

predkoncertni pogovor ob 18.30

Dvorana Marjana Kozine, Slovenska filharmonija

Zbor Slovenske filharmonije

Hyonah Song *dirigentka*

Spored:

Matej Kastelic: Credo | *Verujem*

Gihoon Ju: Sanctus | *Svet*

Gihoon Ju: Agnus Dei | *Jagnje Božje*

Tine Bec: Deliver me, o Lord | *Odreši me, Gospod*

Hyun Kook: Sae Ureum | *Ptičje petje*

Federica Lo Pinto: Soleil | *Sonce*

Hye-Young Cho: Evocation | *Priklic*

Hanseon Jin: New Arirang | *Novi Arirang*

Ambrož Čopi: Eno drevce mi je zraslo

DA! 4

RAZPRODANO

Sodobna glasba ni bavbav

22. marec 2025 ob 10.00 in ob 12.00

Dvorana Marjana Kozine, Slovenska filharmonija

**Glasbeniki Orkestra
Slovenske filharmonije**

Alja Klemenc *dirigentka*

Franci Krevh *povezovalc*

Spored: skladatelji, ki so zaznamovali klasično
glasbo 20. in 21. stoletja

SMS 5

Žlahtno

27. in 28. marec 2025 ob 19.30

Gallusova dvorana, Cankarjev dom

Orkester Slovenske filharmonije

Kahi Solomnišvili *dirigent*

Ana Dolžan *violina*

Spored:

Marijan Lipovšek: Druga suita za godala

Richard Strauss: Koncert za violino in orkester
v d-molu, op. 8

Peter Iljič Čajkovski: Simfonija št. 6 v h-molu,
op. 74, »Patetična«

europ^lakat

Sio1NET.

DRUŽINA

TAM TAM

Če želite prejemati redna e-obvestila o programu Slovenske filharmonije, sporočite svoj e-naslov na info@filharmonija.si.

Koncertni list Slovenske filharmonije in Festivala Ljubljana

Abonma Same mogočne skladbe / 8. Zimski festival

Izdala: Slovenska filharmonija in Festival Ljubljana

Direktor Slovenske filharmonije in umetniški vodja OSF: Matej Šarc

Direktor in umetniški vodja Festivala Ljubljana: Darko Brlek

Umetniški vodja ZSF: Sebastjan Vrhovnik

Avtorica spremne besede: Ivana Maričič

Avtor prevodov pesmi Wilfreda Owna: Martin Petrovčič

Jezikovni pregled: Ana Kodelja

Oblikovanje: Arih Dinamik, d. o. o.

Prelom: Vlado Trifkovič

Ljubljana, februar 2025

Redakcija koncertnega lista je bila končana 17. februarja 2025.

ISSN 2350-5117

Slovenska filharmonija –
Academia philharmonicorum

@slofilharmonija

Slovenska
filharmonija

Slovenska filharmonija
Orkester Slovenske filharmonije
Zbor Slovenske filharmonije

Kongresni trg 10

1000 Ljubljana

T +386 1 2410 800

E info@filharmonija.si

www.filharmonija.si

Ustanoviteljica Slovenske filharmonije je Vlada Republike Slovenije. Dejavnost Slovenske filharmonije financira Ministrstvo za kulturo.

Mestna občina
Ljubljana

Ustanoviteljica Festivala Ljubljana je Mestna občina Ljubljana.
The Ljubljana Festival was founded by the City of Ljubljana.

Častni pokrovitelj Zimskega festivala 2025 je župan Mestne občine Ljubljana Zoran Jankovič.
The Honorary Patron of the Winter Festival 2025 is the Mayor of the City of Ljubljana Zoran Jankovič.